В чистім полі, на роздоллі,
Одинокий хрест стоїть;
Поле чисте по неволі:
Всі вчорашні муки, болі
В собі чорний гріб таїть.

Де-де чорне попелище,
Зброя кинена лежить,
Лиш понуро вихор свище
По пустому бойовищі,
Де лягло життя спочить.

Чорний ворон сів і кряче
На похилому хресті,
Тільки й спомину неначе:
Вихор свище, ворон плаче
По не одному житті.

А по кому, мила, мати
Сліз гірких поллє ручай,
Тут не знати, не відати:
Всім одна могила-мати,
Тут усьому, всьому край.

Лиш простяг в простори ясні
Рамена самотній хрест,
Мов за скони передчасні
І за жертви всі безстрасні
Вносить в небо свій протест.